

Arrest

nr. 69 059 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, P.L.(...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 30/12/1982 te Leninakan (Armenië) geboren, maar verhuisde in 1988 naar Rusland. U bent getrouwd met P.A.(...) (OV X) en was woonachtig in Vedrino en Sludianka (Rusland). In 2009 trad u toe tot de Communistische partij. Tijdens de lokale verkiezingen van 11 oktober 2009 trad u op als waarnemer voor deze partij in Babushkino. De kandidaat-burgemeester voor uw partij in Babushkino was S.T.(...). Het was zij die u en uw broer vroeg om voor haar als waarnemer op te treden. Tijdens de stembusgang merkten u en uw broer ongeregeldheden op. Mensen die van buiten de stad kwamen deponeerden

meerdere stembrieven in de urnes. Hierop belden jullie S.T.(...) op. Die stelde dat jullie dit aan het hoofd van de waarnemers dienden te melden. Nadat jullie hem dat gemeld hadden kwam hij terug naar binnen – hij stond buiten een sigaret te roken. Hij stelde echter vast dat er niets aan de hand was. Ze waren namelijk met de ongeregelde gestopt. Hierop belden jullie S.T.(...) terug op. Ze stelde dat jullie de stembusgang moesten stopzetten. Hierop probeerden jullie te vermijden dat kiezers nog langer konden stemmen. Uw broer werd echter door een groep mensen aangevallen. Hij werd hard geslagen. Hierna kwam de politie die uw broer op hardhandige wijze arresteerde. U vluchtte uit het stemkantoor weg en dook onder bij een vriend. Diezelfde avond kreeg uw vrouw het bezoek van de politie. Ze vroegen haar waar u was. Kort nadien, binnen dezelfde week, kwamen ze nogmaals naar uw huis en stelden dezelfde vraag aan uw vrouw. Rond 15 of 16/10/2009 kwam de politie naar uw schoonvader. Ze vertelden hem dat u gezocht wordt voor het aannemen van steekpenningen. Midden oktober werd u door de verkoopster van uw winkel gebeld. Ze stelde dat de winkel volledig werd vernield. Uw vrouw en haar vader gingen hiervan aangifte bij de politie doen. Rond de 20ste oktober kwamen de autoriteiten nogmaals naar uw schoonvader met de vraag waar u zich bevond. Een maand na de verkiezingen ging uw vrouw bij haar ouders inwonen. In februari 2010 kwam de politie voor een derde maal naar uw schoonouders met de vraag waar u zich bevond. In diezelfde maand werd uw broer tot een gevangenisstraf van 3 jaar veroordeeld voor het aannemen van steekpenningen. Deze zouden via een tussenpersoon afkomstig zijn van S.T.(...). Zij was een maand voordien vrijgesproken voor het betalen van steekpenningen. Op 24/02/2010 nam u samen met uw vrouw en uw kind de trein van Irkutsk naar Moskou. Van daaruit vertrokken jullie per auto naar Brest. Met een andere auto reisden jullie door naar België waar jullie op 03/03/2010 aankwamen. Jullie vroegen er diezelfde dag asiel aan.

Om jullie asielaanvraag te ondersteunen legden jullie volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, uw pensioenverzekeringskaart, een getuigenschrift voor de registratie als zelfstandige bij de belastingdienst, 2 bewijzen van uitschrijving bij de belastingdienst als zelfstandig ondernemer, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, het binnenlands paspoort van uw vrouw, de geboorteaktes van u en uw vrouw, uw diploma, uw medische polis, betalingsbewijzen van de huur van het winkelpand en uw huurcontract van uw winkelpand.

B. Motivering

U verklaarde vervolging te vrezen van de Russische autoriteiten vanwege de beschuldiging dat u steekpenningen zou aangenomen hebben. Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongelooftwaardig maken.

Vooreerst werden talrijke tegenstrijdigheden vastgesteld die uw geloofwaardigheid volledig ondermijnen.

Zo verklaarde u dat u sinds 11/10/2009, toen u en uw broer tijdens de lokale verkiezingen problemen kregen, niet meer op uw woonplaats verbleef. Uw vrouw zou na 11/10/2009 nog een maand op jullie appartement gewoond hebben vooraleer ze bij haar ouders introk (CGVS p. 3). Uw vrouw verklaarde echter dat ze reeds de avond van 11/10/2009 jullie woonplaats verliet en bij haar ouders introk. Ze keerde sindsdien niet meer naar jullie woonplaats terug. Toen zij met uw verklaringen werd geconfronteerd stelde ze enkel dat dit niet klopte. Ze herhaalde dat ze er niet meer woonde (CGVS vrouw p.3). Bijgevolg kan ze geen verklaring bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Voorts verklaarde u dat de politie na het incident in het verkiezingsbureau van 11/10/2009 zeker nog 2 keer naar jullie woonplaats is gekomen om u te zoeken. De eerste keer de avond zelf en in dezelfde week kwamen ze nog een keer. Uw vrouw was op beide bezoeken aanwezig daar u van haar over de bezoeken had gehoord (CGVS p. 11-12). Uw vrouw verklaarde echter dat de politie maar 1 keer naar jullie woonplaats kwam, de avond van de verkiezingen van 11/10/2009, nadien is ze immers niet meer naar huis geweest. Toen zij met uw verklaringen werd geconfronteerd stelde ze enkel dat de politie maar 1 keer naar jullie woonst kwam (CGVS vrouw p.3-4), hetgeen wederom geen verklaring biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Verder verklaarde u dat de politie bij het eerste bezoek aan uw schoonvader hem vertelde dat u gezocht wordt voor het aannemen van steekpenningen. De politie zou dat op 15 of 16 oktober 2009 aan hem gezegd hebben (CGVS p. 9, 12). Uw vrouw wist echter niet waarvan u door de politie werd beschuldigd.

Niettemin stelde ze dat ze bij het eerste bezoek van de politie aan uw schoonvader aanwezig was en dat ze erbij stond toen de politie aan uw schoonvader de reden van hun bezoek aan hem duidelijk maakte. Ze verklaarde hierover dat de politie u zocht omdat u betrokken was geweest bij een

vechtpartij. Ze zeiden echter niet waarvan u beschuldigd werd. Toen zij met uw verklaringen werd geconfronteerd stelde ze dat het niet zo was en dat ze het niet wist (CGVS vrouw p.3-4). Bijgevolg kan ze geen afdoende verklaring geven voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw lidmaatschap van de Communistische partij. In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u sinds 2006 lid was van deze partij (Vragenlijst 3.3). In het CGVS asielgehoor bleek echter dat u pas in 2009 tot de partij toetrad. Toen u met uw verklaringen van de vragenlijst werd geconfronteerd stelde u enkel dat u zich dit niet meer herinnerde of dat u misschien de vraag verkeerd had begrepen en dat u toen zeer moe was (CGVS p.13). Dit is echter onafdoende. De genoteerde verklaringen op de vragenlijst werden u immers in het Russisch voorgelezen waarna u er zich door middel van uw handtekening akkoord mee verklaarde.

Ook betreffende het tijdstip waarop uw broer werd veroordeeld legde u tegenstrijdige verklaringen af. In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde u dat uw broer op 17/01/2010 tot een gevangenisstraf van 3 jaar werd veroordeeld (Vragenlijst 3.5). In het CGVS asielgehoor bleek echter dat hij pas in februari 2010 werd veroordeeld, u dacht op de 19de. Toen u met uw verklaringen van de vragenlijst werd geconfronteerd stelde u wederom dat u zeer vermoeid was op dat interview (CGVS p.11, 13). Dit kan geen afdoende verklaring bieden voor een dergelijk tijdsverschil.

Betreffende de veroordeling van uw broer legde u ook incoherente verklaringen af. U verklaarde immers dat uw broer werd veroordeeld voor het aannemen van steekpenningen. Hij zou deze steekpenningen van T.S.(...) ontvangen hebben. Ook u wordt hiervan beschuldigd (CGVS p.7). Later verklaarde u echter dat T.S.(...) werd beschuldigd van het betalen van steekpenningen, maar dat ze een maand vooraleer uw broer werd veroordeeld hiervan vrijgesproken werd. Ze werd door de rechtbank onschuldig verklaard (CGVS p.14). Bijgevolg is het zeer opmerkelijk dat uw broer veroordeeld zou zijn geweest voor het ontvangen van steekpenningen van dezelfde persoon die een maand voordien werd vrijgesproken voor het geven van steekpenningen. Toen u met deze opmerkelijke samenhang van zaken werd geconfronteerd stelde u enkel dat er een tussenpersoon was die hem had betaald. Wie deze tussenpersoon dan wel was kon u niet zeggen ondanks het feit dat u van dezelfde feiten wordt beschuldigd (CGVS p.14). Naast het feit dat het zeer opmerkelijk is dat u pas na confrontatie over een tussenpersoon begint is het weinig aannemelijk dat u niet zou weten wie deze persoon dan wel was.

Betreffende de vernieling van uw winkel is het zeer opmerkelijk dat u hier niets over vertelde in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (Vragenlijst 3.5). Toen u gevraagd werd waarom u hier niets over zei stelde u enkel dat u dat wel had gedaan (CGVS p.15). Het was echter enkel uw vrouw die dit feit had gemeld. Voorst is het zeer opmerkelijk dat het de verkoopster was die u op de hoogte bracht van de vernieling van de winkel. Uw winkel sloot immers al op 17/04/2009 terwijl de vernieling midden oktober 2009 plaatsvond (CGVS p.4 & 13). Toen u gevraagd werd waarom u in oktober 2009 nog een verkoopster in dienst had, stelde u dan weer dat er in april enkel een aanvraag tot uitschrijving van het belastingsregister werd gedaan. Het definitieve einde van de winkel zou pas in januari 2010 zijn (CGVS p.5). Bovenop het feit dat dit niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen blijkt uit de door u neergelegde documenten dat u zich op 17/04/2009 uit het belastingsregister als ondernemer liet uitschrijven (documenten 4-5).

U legt verder ook geen enkel bewijs neer van de door u verklaarde vervolgingsproblemen. Niettemin kan er van worden uitgegaan dat u daar de mogelijkheid toe had. Zo legt u geen enkel bewijsstuk neer van uw lidmaatschap van de Communistische partij noch van het feit dat u als waarnemer voor die partij tijdens de verkiezingen zou hebben opgetreden. U stelde dat uw broer tot een gevangenisstraf van 3 jaar werd veroordeeld. Wederom kunt u uw verklaringen niet met bewijsstukken ondersteunen. Ook van het feit dat er een officieel opsporingsbericht naar u zou zijn legt u geen enkel bewijs voor (CGVS p.8).

Tenslotte legt u geen enkel bewijs voor van de aangifte die uw vrouw en uw schoonvader bij de politie indienden naar aanleiding van de vernieling van jullie winkel. Het is weinig aannemelijk dat u geen van die zaken met bewijzen kan ondersteunen. Bijgevolg wordt uw geloofwaardigheid hierdoor verder ondergraven.

Voorts legde u bedrieglijke verklaringen af betreffende het al dan niet verkrijgen van een internationaal paspoort voor uw gezin. U stelde immers dat u nooit een internationaal paspoort heeft gekregen (CGVS p.9). Uit uw binnenlands paspoort blijkt echter dat u op 26/08/2009 een internationaal paspoort heeft

gekregen (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd). Toen u met de betreffende stempel (p. 19 van document 1) werd geconfronteerd stelde u dat de passeurs dit er misschien hadden laten inzetten. Dit is echter weinig geloofwaardig omdat u pas in Brest uw binnenlands paspoort aan hen had overhandigd (CGVS p.10). Naast het feit dat Brest in Wit-Rusland ligt wat het verkrijgen van een officiële stempel van de Russische autoriteiten zeer opmerkelijk maakt, kwam u pas op 01/03/2010 in Brest aan wat ruim 5 maanden na het verkrijgen van uw paspoort is (DVZ Verklaringen 34). Voorts stelde u dat uw vrouw sinds 2008 nooit een internationaal paspoort heeft aangevraagd. Ook voor uw zoon werd er nooit een internationaal paspoort aangevraagd (CGVS p.10). Uit de stempel op de achterzijde van de geboorteakte van uw zoon blijkt echter dat er op 07/09/2009 een internationaal paspoort aan hem werd uitgereikt door de Russische autoriteiten. U wist zelfs niet of er een dergelijke stempel op de achterzijde van de geboorteakte stond (CGVS p.10). Uit het binnenlands paspoort van uw vrouw blijkt dat er ook voor haar op 21/10/2009 een internationaal paspoort door de Russische autoriteiten werd afgeleverd. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw vrouw jullie internationaal paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw documenten ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw binnenlands paspoort, uw pensioenverzekeringskaart, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, het binnenlands paspoort van uw vrouw, de geboorteaktes van u en uw vrouw, uw diploma en uw medische polis bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven. Uw getuigenschrift voor de registratie als zelfstandige bij de belastingdienst en de 2 bewijzen van uitschrijving bij de belastingdienst als zelfstandig ondernemer geven aan dat u als ondernemer bij de Russische autoriteiten stond geregistreerd. Het geeft echter ook aan dat u op 17/04/2009 als ondernemer uit het belastingregister werd uitgeschreven. Het geeft op geen enkele wijze aan dat u na 17/04/2009 nog als ondernemer werkzaam was. De betalingsbewijzen van de huur van het winkelpand en uw huurcontract van uw winkelpand geven aan dat u een winkelpand huurde. Het laatste betalingsbewijs dat u indiende dateert echter van april 2009 terwijl u stelde dat u tot januari 2010 het pand huurde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, P.A.(...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Armeense afkomst te zijn. U werd op 01/10/1988 te Leninakan (Armenië) geboren. U bent getrouwd met P.L.(...) (OV 6.589.271) met wie u in Vedrino en Sludianka (Rusland) woonde. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot P.L.(...). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Deze beslissing werd mede op basis van uw verklaringen genomen. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

“U verklaarde vervolging te vrezen van de Russische autoriteiten vanwege de beschuldiging dat u steekpenningen zou aangenomen hebben. Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongelooftwaardig maken.

Vooreerst werden talrijke tegenstrijdigheden vastgesteld die uw geloofwaardigheid volledig ondermijnen.

Zo verklaarde u dat u sinds 11/10/2009, toen u en uw broer tijdens de lokale verkiezingen problemen kregen, niet meer op uw woonplaats verbleef. Uw vrouw zou na 11/10/2009 nog een maand op jullie appartement gewoond hebben vooraleer ze bij haar ouders introk (CGVS p. 3). Uw vrouw verklaarde echter dat ze reeds de avond van 11/10/2009 jullie woonplaats verliet en bij haar ouders introk. Ze keerde sindsdien niet meer naar jullie woonplaats terug. Toen zij met uw verklaringen werd geconfronteerd stelde ze enkel dat dit niet klopte. Ze herhaalde dat ze er niet meer woonde (CGVS vrouw p.3). Bijgevolg kan ze geen verklaring bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Voorts verklaarde u dat de politie na het incident in het verkiezingsbureau van 11/10/2009 zeker nog 2 keer naar jullie woonplaats is gekomen om u te zoeken. De eerste keer de avond zelf en in dezelfde week kwamen ze nog een keer. Uw vrouw was op beide bezoeken aanwezig daar u van haar over de bezoeken had gehoord (CGVS p. 11-12). Uw vrouw verklaarde echter dat de politie maar 1 keer naar jullie woonplaats kwam, de avond van de verkiezingen van 11/10/2009, nadien is ze immers niet meer naar huis geweest. Toen zij met uw verklaringen werd geconfronteerd stelde ze enkel dat de politie maar 1 keer naar jullie woonst kwam (CGVS vrouw p.3-4), hetgeen wederom geen verklaring biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Verder verklaarde u dat de politie bij het eerste bezoek aan uw schoonvader hem vertelde dat u gezocht wordt voor het aannemen van steekpenningen. De politie zou dat op 15 of 16 oktober 2009 aan hem gezegd hebben (CGVS p. 9, 12). Uw vrouw wist echter niet waarvan u door de politie werd beschuldigd.

Niettemin stelde ze dat ze bij het eerste bezoek van de politie aan uw schoonvader aanwezig was en dat ze erbij stond toen de politie aan uw schoonvader de reden van hun bezoek aan hem duidelijk maakte. Ze verklaarde hierover dat de politie u zocht omdat u betrokken was geweest bij een vechtpartij. Ze zeiden echter niet waarvan u beschuldigd werd. Toen zij met uw verklaringen werd geconfronteerd stelde ze dat het niet zo was en dat ze het niet wist (CGVS vrouw p.3-4). Bijgevolg kan ze geen afdoende verklaring geven voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw lidmaatschap van de Communistische partij. In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u sinds 2006 lid was van deze partij (Vragenlijst 3.3). In het CGVS asielgehoor bleek echter dat u pas in 2009 tot de partij toetrad. Toen u met uw verklaringen van de vragenlijst werd geconfronteerd stelde u enkel dat u zich dit niet meer herinnerde of dat u misschien de vraag verkeerd had begrepen en dat u toen zeer moe was (CGVS p.13). Dit is echter onafdoende. De genoteerde verklaringen op de vragenlijst werden u immers in het Russisch voorgelezen waarna u er zich door middel van uw handtekening akkoord mee verklaarde.

Ook betreffende het tijdstip waarop uw broer werd veroordeeld legde u tegenstrijdige verklaringen af. In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde u dat uw broer op 17/01/2010 tot een gevangenisstraf van 3 jaar werd veroordeeld (Vragenlijst 3.5). In het CGVS asielgehoor bleek echter dat hij pas in februari 2010 werd veroordeeld, u dacht op de 19de. Toen u met uw verklaringen van de vragenlijst werd geconfronteerd stelde u

wederom dat u zeer vermoeid was op dat interview (CGVS p.11, 13). Dit kan geen afdoende verklaring bieden voor een dergelijk tijdsverschil.

Betreffende de veroordeling van uw broer legde u ook incoherente verklaringen af. U verklaarde immers dat uw broer werd veroordeeld voor het aannemen van steekpenningen. Hij zou deze steekpenningen van T.S.(...) ontvangen hebben. Ook u wordt hiervan beschuldigd (CGVS p.7). Later verklaarde u echter dat T.S.(...) werd beschuldigd van het betalen van steekpenningen, maar dat ze een maand vooraleer uw broer werd veroordeeld hiervan vrijgesproken werd. Ze werd door de rechtbank onschuldig verklaard (CGVS p.14). Bijgevolg is het zeer opmerkelijk dat uw broer veroordeeld zou zijn geweest voor het ontvangen van steekpenningen van dezelfde persoon die een maand voordien werd vrijgesproken voor het geven van steekpenningen. Toen u met deze opmerkelijke samenhang van zaken werd geconfronteerd stelde u enkel dat er een tussenpersoon was die hem had betaald. Wie deze tussenpersoon dan wel was kon u niet zeggen ondanks het feit dat u van dezelfde feiten wordt beschuldigd (CGVS p.14). Naast het feit dat het zeer opmerkelijk is dat u pas na confrontatie over een tussenpersoon begint is het weinig aannemelijk dat u niet zou weten wie deze persoon dan wel was.

Betreffende de vernieling van uw winkel is het zeer opmerkelijk dat u hier niets over vertelde in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (Vragenlijst 3.5). Toen u gevraagd werd waarom u hier niets over zei stelde u enkel dat u dat wel had gedaan (CGVS p.15). Het was echter enkel uw vrouw die dit feit had gemeld. Voorst is het zeer opmerkelijk dat het de verkoopster was die u op de hoogte bracht van de vernieling van de winkel. Uw winkel sloot immers al op 17/04/2009 terwijl de vernieling midden oktober 2009 plaatsvond (CGVS p.4 & 13). Toen u gevraagd werd waarom u in oktober 2009 nog een verkoopster in dienst had, stelde u dan weer dat er in april enkel een aanvraag tot uitschrijving van het belastingsregister werd gedaan. Het definitieve einde van de winkel zou pas in januari 2010 zijn (CGVS p.5). Bovenop het feit dat dit niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen blijkt uit de door u neergelegde documenten dat u zich op 17/04/2009 uit het belastingsregister als ondernemer liet uitschrijven (documenten 4-5).

U legt verder ook geen enkel bewijs neer van de door u verklaarde vervolgingsproblemen. Niettemin kan er van worden uitgegaan dat u daar de mogelijkheid toe had. Zo legt u geen enkel bewijsstuk neer van uw lidmaatschap van de Communistische partij noch van het feit dat u als waarnemer voor die partij tijdens de verkiezingen zou hebben opgetreden. U stelde dat uw broer tot een gevangenisstraf van 3 jaar werd veroordeeld. Wederom kunt u uw verklaringen niet met bewijsstukken ondersteunen. Ook van het feit dat er een officieel opsporingsbericht naar u zou zijn legt u geen enkel bewijs voor (CGVS p.8).

Tenslotte legt u geen enkel bewijs voor van de aangifte die uw vrouw en uw schoonvader bij de politie indienden naar aanleiding van de vernieling van jullie winkel. Het is weinig aannemelijk dat u geen van die zaken met bewijzen kan ondersteunen. Bijgevolg wordt uw geloofwaardigheid hierdoor verder ondergraven.

Voorts legde u bedrieglijke verklaringen af betreffende het al dan niet verkrijgen van een internationaal paspoort voor uw gezin. U stelde immers dat u nooit een internationaal paspoort heeft gekregen (CGVS p.9). Uit uw binnenlands paspoort blijkt echter dat u op 26/08/2009 een internationaal paspoort heeft gekregen (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd). Toen u met de betreffende stempel (p. 19 van document 1) werd geconfronteerd stelde u dat de passeurs dit er misschien hadden laten inzetten. Dit is echter weinig geloofwaardig omdat u pas in Brest uw binnenlands paspoort aan hen had overhandigd (CGVS p.10). Naast het feit dat Brest in Wit-Rusland ligt wat het verkrijgen van een officiële stempel van de Russische autoriteiten zeer opmerkelijk maakt, kwam u pas op 01/03/2010 in Brest aan wat ruim 5 maanden na het verkrijgen van uw paspoort is (DVZ Verklaringen 34). Voorts stelde u dat uw vrouw sinds 2008 nooit een internationaal paspoort heeft aangevraagd. Ook voor uw zoon werd er nooit een internationaal paspoort aangevraagd (CGVS p.10). Uit de stempel op de achterzijde van de geboorteakte van uw zoon blijkt echter dat er op 07/09/2009 een internationaal paspoort aan hem werd uitgereikt door de Russische autoriteiten. U wist zelfs niet of er een dergelijke stempel op de achterzijde van de geboorteakte stond (CGVS p.10). Uit het binnenlands paspoort van uw vrouw blijkt dat er ook voor haar op 21/10/2009 een internationaal paspoort door de Russische autoriteiten werd afgeleverd. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw vrouw jullie internationaal paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw documenten ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw binnenlands paspoort, uw pensioenverzekeringskaart, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, het binnenlands paspoort van uw vrouw, de geboorteaktes van u en uw vrouw, uw diploma en uw medische polis bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven. Uw getuigenschrift voor de registratie als zelfstandige bij de belastingdienst en de 2 bewijzen van uitschrijving bij de belastingdienst als zelfstandig ondernemer geven aan dat u als ondernemer bij de Russische autoriteiten stond geregistreerd. Het geeft echter ook aan dat u op 17/04/2009 als ondernemer uit het belastingregister werd uitgeschreven. Het geeft op geen enkele wijze aan dat u na 17/04/2009 nog als ondernemer werkzaam was. De betalingsbewijzen van de huur van het winkelpand en uw huurcontract van uw winkelpand geven aan dat u een winkelpand huurde. Het laatste betalingsbewijs dat u indiende dateert echter van april 2009 terwijl u stelde dat u tot januari 2010 het pand huurde.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), alsook van de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoekers stellen dat de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker en verzoekster hebben afgelegd te verklaren zijn door het feit dat verzoekster aan zware psychische problemen lijdt. Zij verwijzen hiervoor naar een medisch getuigschrift. Hierin is te lezen dat verzoekster slaapmoeilijkheden en paranoïde kenmerken heeft en zeer gespannen en angstig is. Verzoekers vragen dan ook aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om geen rekening te houden met verzoeksters verklaringen en benadrukken dat verzoekers versie van de feiten de enige betrouwbare is in geval van tegenstrijdigheden.

Voor het overige beperken verzoekers zich tot het herhalen van hun asielmotieven.

In verband met verzoekers medische problemen merkt verweerder op dat verzoekers sinds maart 2010 in België verblijven en dat zij een dergelijk medisch attest al eerder hadden kunnen bekomen. Het is niet ernstig om na een negatieve beslissing dit te steken op psychische problemen. Verzoekers hebben beide nooit eerder melding gemaakt van eventuele psychische problemen die verzoekster zou hebben. Uit de lezing van het gehoorverslag van verzoekster blijkt voorts dat, wanneer aan verzoekster werd gevraagd haar asielrelaas uiteen te zetten, zij in staat bleek op spontane wijze precieze, omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Bovendien is het zo dat uit het neergelegde medische

getuigschrift niet blijkt dat verzoekster geheugenproblemen heeft. Verzoekers maken bijgevolg niet aannemelijk dat de tegenstrijdige verklaringen te wijten zouden zijn aan verzoeksters psychische toestand. Verweerder wijst er ook terecht op dat de aangehaalde psychische problemen van verzoekster geen verklaring zijn voor het gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker, die eveneens tegenstrijdig en incoherent zijn zoals gesteld in de bestreden beslissing. De Raad schaaft zich achter dit motief.

De herhaling van het feit dat een tussenpersoon steekpenningen zou betaald hebben is geen weerlegging van de bestreden beslissing die stelt: "(...) *Betreffende de veroordeling van uw broer legde u ook incoherente verklaringen af. U verklaarde immers dat uw broer werd veroordeeld voor het aannemen van steekpenningen. Hij zou deze steekpenningen van T.S.(...) ontvangen hebben. Ook u wordt hiervan beschuldigd (CGVS p.7). Later verklaarde u echter dat T.S.(...) werd beschuldigd van het betalen van steekpenningen, maar dat ze een maand vooraleer uw broer werd veroordeeld hiervan vrijgesproken werd. Ze werd door de rechtbank onschuldig verklaard (CGVS p.14). Bijgevolg is het zeer opmerkelijk dat uw broer veroordeeld zou zijn geweest voor het ontvangen van steekpenningen van dezelfde persoon die een maand voordien werd vrijgesproken voor het geven van steekpenningen. Toen u met deze opmerkelijke samenhang van zaken werd geconfronteerd stelde u enkel dat er een tussenpersoon was die hem had betaald. Wie deze tussenpersoon dan wel was kon u niet zeggen ondanks het feit dat u van dezelfde feiten wordt beschuldigd (CGVS p.14). Naast het feit dat het zeer opmerkelijk is dat u pas na confrontatie over een tussenpersoon begint is het weinig aannemelijk dat u niet zou weten wie deze persoon dan wel was.(...)*" De Raad schaaft zich achter dit motief.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) heeft in de bestreden beslissing het asielrelaas van verzoekers niet aannemelijk bevonden. Het volharden in eerder afgelegde verklaringen is niet van die aard om deze beslissing te beïnvloeden. Verzoekers dienen met concrete argumenten aan te komen waarom zij vinden dat de bestreden beslissing niet voldoende gemotiveerd is. Verzoekers blijven hier in gebreke.

Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS